

[Lone Dybkjær]

chancer har vi for at deltage i det, der åbenbart er en senere politisk beslutningsproces?

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Hr. Arne Melchior for en sidste kort bemærkning i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg tror, jeg kan svare konkret på de spørgsmål. Begge spørgere har talt om, hvordan Folketinget kommer ind. Jeg er i besiddelse af et brev af gårds dato fra trafikministeren – det er bilag nr. 289 – og jeg citerer herfra:

»Såfremt kommende undersøgelser skulle vise, at det er hensigtsmæssigt ved udbudet at give mulighed for andre projektforslag for en kombineret jernbane- og vejforbindelse, kan dette ske, hvis der opnås enighed herom mellem den danske og svenske regering.«

Det er stort set de samme ord som i tillægsbetænkningen. Så tilføjer trafikministeren:

»Det vil imidlertid også være nødvendigt at opnå Folketingets tilslutning, hvilket skal ske gennem vedtagelse af en særlig lovgivning herom.«

Der har vi jo anvisning på det, og det vil ikke være tidrovende, for der skal være flertal bag, og følgegruppen, de fire partier bag lovforslaget, vil jo hele tiden følge med i sagen, som vi også gør med Storebælt, og så vil der jo være et flertal, og det vil være muligt for andre partier at tilslutte sig dette flertal.

Dernæst bliver der spurgt: Når vi nu i detaljer har fastsat formen og har meddelt EF det, kan vi så ændre det? Svaret må selvfølgelig være et ja. Der er vel ingen hverken i EF eller i Danmark, der under det kommende mindst 1 år varende grundige projekteringsarbejde vil afskære os enhver mulighed for at ændre. Selvfølgelig skal det ske med de nødvendige notifikationer og i overensstemmelse med EF's direktiver, men det findes der regler om, og det vil selvfølgelig være at følge – så nemt er det.

Endelig spørger fru Lone Dybkjær, hvornår fasen indtræder. Først når der eventuelt er kommet andre brugbare projekter frem. Alt, hvad der foreligger i dag, er jo kun overslag og vurderinger. Det er jo først, når vi får de faste, bindende tilbud ind, at der virkelig bliver noget at tage stilling til.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg har sagt, at det var den sidste korte bemærkning i denne omgang, og der vil blive rig lejlighed for ordførerne til at komme frem med deres synspunkter senere.

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 14.00.

Mødet udsat kl. 12.52

Mødet genoptaget kl. 14.00

Forhandlingen genoptoges.

Lone Dybkjær (RV):

Hr. Svend Auken sluttede sin tale i dag med at sige, at sagen ville have glæde af større respekt for hinandens synspunkter, og at man ikke skulle mistænkeliggøre hinanden. Det er jeg helt enig i, den politiske debat har vel generelt glæde af, at der ikke er tale om for stor mudderkastning. Nu er hr. Svend Auken ikke til stede i øjeblikket, men da en af partiets ordførere er kommet, går jeg ud fra, at mine bemærkninger kan videregives. For jeg vil gerne sige, at jeg føler, det er kedeligt, at dette synspunkt ikke følges op af den socialdemokratiske trafikpolitiske ordfører og den miljøpolitiske ordfører, som efter min opfattelse leverede et af de mere underlødige angreb på mig i dag, for det første for ikke at deltage i udvalgsarbejdet – det er jo en sandhed med en hel del modifikationer, det er i hvert fald ikke sædvanlig tone og er vel med til at mistænkeliggøre en politiker i offentlighedens øjne; det andet er hr. Ole Løvig Simonsens udtalelser om, at jeg i dølgsmål skulle have tilsluttet mig en beslutning om en fast forbindelse bestående af en bil- og jernbanebro, hvilket jo ikke er i overensstemmelse med sandheden.

Hr. Svend Auken sagde videre, at det er vores faste overbevisning, at den løsning, man har fundet her – vi kan så senere vende tilbage til, hvad det egentlig er for en løsning, som der bliver vedtaget i dag, men i hvert fald, sådan som det hidtil er fremgået, har der jo været tale om en jernbane- og bilbroforbindelse – er den økonomisk og miljømæssigt bedste løsning. Det, der underer mig, er, at den socialdemokratiske formand klart kan sige sådan og komme med et sådant udsagn. Økonomien kan der jo vitterligt